

ספר ישעיה פרק ט

1

(א) העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:
 (ב) הרבית הגוי לא \{לו\} הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל:
 (ג) כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתת כיום מדין:
 (ד) כי כל סאון סאון ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש:
 (ה) כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:
 (ו) לסרבה \{למרבה\} המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ידוד צבאות תעשה זאת:
 (ז) דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל:

מסכת חולין דף צא/א

ורבי יהושע בן לוי אמר אמר קרא בהאבוקו עמו כאדם שחובק את חבירו וידו מגעת לכף ימינו של חבירו רבי שמואל בר נחמני אמר כעובד כוכבים נדמה לו דאמר מר ישראל שנטפל לו עובד כוכבים בדרך טופלו לימינו רב שמואל בר אחא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא אמר כת"ח נדמה לו דאמר מר המהלך לימין רבו הרי זה בור ורבנן מאחוריה אתא ונשייה בתרוייהו ורבנן האי בהאבוקו עמו מאי דרשי ביה מבעי ליה לכאידך דר' יהושע בן לוי דאמר ר' יהושע ב"ל מלמד שהעלו אבק מרגלותם עד כסא הכבוד כתיב הכא בהאבוקו עמו וכתוב התם וענן אבק רגליו ואמר רבי יהושע בן לוי למה נקרא שמו גיד הנשה שנשה ממקומו ועלה וכן הוא אומר נשתה גבורתם היו לנשים אמר ר' יוסי ברבי חנינא מאי דכתיב דבר שלח ביעקב ונפל בישראל דבר שלח ביעקב זה גיד הנשה ונפל בישראל שפשט איסורו בכל ישראל ואמר רבי יוסי ברבי חנינא מאי דכתיב וטבוח טבח והכן פרע להן בית השחיטה והכן טול גיד הנשה בפניהם כמ"ד גיד הנשה נאסר לבני נח ויותר יעקב לבדו אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממונם יותר מגופם וכל כך למה לפי שאין פושטין ידיהן בגזל ויאבק איש עמו עד עלות השחר אמר רבי יצחק מכאן לת"ח שלא יצא יחידי בלילה רבי אבא בר כהנא אמר מהכא

ספר מגלה עמוקות על התורה - פרשת וישלח

(ישעיה ט) דבר שלח י"י ביעקב ונפל בישראל כל מה שעשה יעקב אבינו בביתו של לבן בשבילנו בשביל דורות הבאים וכן כל מה שעשה עם עשו הכל בשבילנו הוא. לולי י"י שהיה לנו יאמר נא ישראל שהראה הקב"ה לו והנה ה' נצב עליו וכמ"ש יעקב אכן ישה' במקום הזה אף שראה מלאכי אלקים עולים תרין ויורדים תרין שהם ד' מלכויות כדאיתא בפ' ר"א הראה לו הקב"ה כי בכל גלות יהי' אות אחת משמו ית' עמהם בגלות בגלות בבל י' של שם מדי ה' יון ו' באדום ה' אחרונה לולי י"י שהיה לנו י"י צבאות עמנו בקום עלינו אדם רע בליעל וחשב ד' מלכויות זה אחר זה נגד גלות בבל אזי חיים בלעונו. נגד מדי אז מים שטפנונו נגד יון נחל עבר על נפשנו כי גזרו גזירות על המצות עד הנפש יגיע וכן במזמור עד אנה ה' נגד יון עד אנה אשית עצות בנפשי נגד אדום אמר אזי עבר על נפשנו המים הזידונים כי מלכות הרעה נקראים זדונים ברוך י"י שלא נתננו טרף לשיניהם זאב בין שבעים זאבים בנימין זאב יטרוף ר"ל מרדכי שבא מבנימין הוא יטרף זאב שהוא נגד מדי שנקרא זאב ערבות. ולפי שיש לעשו תלת גולירין נגד אף אמר אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו הוא העיקר אף לא הביאה אסתר נגד חמה אמר אזי מים שטפנונו נחלה עבר על נפשינו (שמות יד) והמים להם חמה כשהמים הולכים בשטף אזי מעלה חמה לכן נקרא (הושע י) קצף על פני המים כי כשהמים רוגשין מעלים קצף וחמה נגד משחית אמר אזי עבר על נפשינו (משלי ו) משחית נפשו הוא יעשנה מים זדונים אח הוא לבעל המשחית ולפי שבג' מקומות כמעט שכנה דומה נפשו של יעקב מפני עשו אחיו הא' כשלקח הברכות שאמר רבקה מתנחם עליך להרגך עד תשוב חמת אחיך ז"ש אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו אח"כ כששלח אליפז בנו ולקח כל אשר לו אזי מים שטפנונו. נגד פעם שלישי שנעל חמי טבריה לפני יעקב אזי עבר על נפשינו המים הזדונים ואח"כ

רמב"ם יד החזקה הלכות חנוכה פרק ג

2

(א) בבית שני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצוות ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריתם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד **החורבן השני**

ספר זכריה פרק ד

(ו) ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר ידוד אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ידוד צבאות:
 (ז) מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה:
 (ח) ויהי דבר ידוד אלי לאמר:
 (ט) ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי ידוד צבאות שלחני אלכם:
 (י) כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני ידוד המה משוטטים בכל הארץ:
 (יא) ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה:
 (יב) ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב:
 (יג) ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני:
 (יד) ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ:

רד"ק על זכריה פרק ד פסוק י

(י) כי מי בז ליום קטנו' - כי כשהתחילו לבנות השביתו צריהם מלאכתם והנה היום ההוא יום תשואות קטנות היה והיו בוזים לאותו יום כל השנים ששבתה המלאכה ועתה כשיראו האבן הבדיל ביד זרבבל ישמחו:
 האבן הבדיל - הוא אבן המשקולת אשר ביד הבנאי ליישר הבנין והוא חסר הנסמך כאלו יאמר האבן אבן הבדיל ואותה המשקולת עושין אותה מבדיל או מעופרת ונקראת אבן כמו לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן:
 שבעה אלה - פי' מה שאמר למעלה על אבן אחת שבעה עינים אלה הם עיני ה' שהם משוטטים בכל הארץ והוא רואה המצירים לישראל וישמרם מידם שלא ישלטו בהם:

אברבנאל על זכריה - פרק ד

ומפני שאין זרבבל בבנין בית שני עם היותו דבר מועט וקטן היה סימן לבנים אשר יצאו ממנו לעתיד לבא לכן אמר כי מי בז ליום קטנות כלומר למה יבוז בלבו זרבבל היום הזה בבית שני שהוא יום קטנות אליו כיון שהוא סימן לכל ישראל לעתיד לבוא שישמעו כשיראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שהוא רמז אל המלך המשיח היוצא ממנו שיבנה את בית ה' והוא יהיה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, כי להיותו מזרע זרבבל קראו בשמו כמו שקראוהו שאר הנביאים דוד להיותו מזרעו.

בתי מדרשות חלק ב - מדרש ואגדה לפרשת האינו

ה ואמר אי אלהימו זה טיטוס הרשע כול' [צור חסיו בו זה משיחו תניא כי מי בז ליום קטנות (זכריה ד י) זה משיח בן יוסף דכתיב אם לוא יסתבוס צעירי הצאן (ירמיה מט כ) ומשיח בן דוד דכתיב ודוד הוא הקטן (שמואל א יז יד):

ספר זכריה פרק א

(יד) ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר ידוד צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה:
 (טו) וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה:
 (טז) לכן כה אמר ידוד שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם ידוד צבאות וקוה\{וקו\} ינטה על ירושלם:

(יז) עוד קרא לאמר כה אמר ידוד צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם ידוד עוד את ציון ובחר עוד בירושלם:

3

ילקוט שמעוני זכריה - פרק ד - רמז תקעא

כי מי בז ליום קטנות. אמר רבי אליעזר מי גרם לצדיקים שיתבזבוזו שלחנם לעתיד לבא קטנות שהיתה במ שלא האמינו בהקב"ה, רבא אמר אלו קטני בני

ספר ישעיה פרק כז

(ו) הבאים ישרש יעקב ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה:

רש"י ישעיה פרק כז פסוק ו

(ו) הבאים ישרש יעקב - הלא ידעתם מה עשיתי בראשונה הבאים למצרים אשר השריש יעקב צצו ופרחו שם עד (אשר) מלאו פני תבל תנובה: